

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Virtuosen

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 291. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167180232736/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

forjøre. Jeg vil vette, at Sin Guds under min Bestierelse skal binnen tre Aar det herlige og fordelhaftige in hele Taanemort være. Deres Besundhed! (brister).

Dr. v. Bergen. Tausend Dank! ja ich glaube es noch; aber wo soll man Geld nehmen von vor das erhe? Wir behaupten viel Geld zu unsern Einrichtungen, denn seine Remedien sind viel gewaltthau.

Spazier. Lat mig tun for Penge sørge. Deswegen er jeg even til Staden kommen; denn De vet jo, at Sin Nabo, den rige Proprietær Erdmann, han vil Dem gjerne Penger laane, denn han ser vel, at vi dem in korte Tid igjen betale kan. Und hvort mine Remedien betræffer, saa maa De gewaltsom være, wenn deraf noget godt komme skal. Erer De ikke, at det af mig klogt handlet var, at jeg tod alle Deres Heite dookaa und brænde Stalden aj, als den lille brune Hø! blef krank? havde jeg ikke det gjort. De havde wahrhaftig aldrig in Berden kunter have en hund Lest paa Deres Stald mere. Nej, ich er en klog und redelig Mand.

Dr. v. Bergen. Ja, ich glaube das gjerne. Aber es kostet uns doch groß Geld.

Spazier. Richtig, aber det skal vi nok indhole igjen. Soaledes maa man bisweilen — maa man — maa man — hvor kalder man bisweilen paa Tauff?

Dr. v. Bergen. Ej, spræchen Sie tun Deutsch. Ich verliche Sie recht wohl.

Spazier. Nej, Gud behüte mig! det tør jeg ikke. Det wæger jeg ikke for Sine Frue; denn hun har mig sagt, at hun mig aldrig lide stude, saa mange Tjenester jeg og Dem und Deres Guds tilbede, wenn jeg ikke vilde Tauff tale. Jeg maa mig vel efter heudes Luner richte, sonsten gaar det ikke got. Wenn det ikke var, jo dalte jeg min Moderjsprog, denn jeg kan den danske Sprog ikke lide; den er en garntig Sprog, ret en garntig, abcheulich Sprog.

Dr. v. Bergen. Ja darin haben sie Recht. Spræchten sie nicht Dänisch, so woulte meine Weib Sie niemals zulassen